

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 10-04-2020 r.

**Zespół Prawa Pracy
i Zabezpieczenia Społecznego**

III.7050.17.2020.LN

**Pani
Anna Napierała
p.o. Państwowy Powiatowy
Inspektor Sanitarny
w Kaliszu
*epuap:pssekalisz***

Szanowna Pani Inspektor,

Uprzejmie informuję, że do Rzecznika Praw Obywatelskich wystąpiła Przewodnicząca Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych z wnioskiem o zbadanie sprawy wykonywania pracy przez pielęgniarki na oddziałach poddanych kwarantannie w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. Ludwika Perzyny w Kaliszu.

Materialnoprawną podstawę do wydania tych decyzji stanowił art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 ze zm.). Zgodnie z jego treścią w celu zapobieżenia szerzeniu się zakażeń lub chorób zakaźnych państwowy powiatowy inspektor sanitarny może w drodze decyzji wprowadzić zakaz wstępu do pomieszczeń skażonych. Wskazany przepis uprawnia więc państwowego powiatowego inspektora sanitarnego do wprowadzenia wyłącznie zakazu wstępu do pomieszczeń skażonych, stąd też adresatem obowiązków wynikających z tak wydanego zakazu jest podmiot władający tymi pomieszczeniami.

Art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi nie stanowi natomiast podstawy do nałożenia obowiązków na osobę, która miała styczność ze źródłem biologicznego czynnika chorobotwórczego, w tym

obowiązku kwarantanny polegającego na odosobnieniu osoby zdrowej, która była narażona na zakażenie, w celu zapobieżenia szerzeniu się chorób szczególnie niebezpiecznych i wysoce zakaźnych (por. art. 2 pkt 12 tej ustawy). Z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi wynika, że osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane na zasadach określonych w tej ustawie do poddawania się kwarantannie. Co do zasady, obowiązek poddania się konkretnej osobie kwarantannie wynika z decyzji administracyjnej wydawanej przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego stosownie do art. 33 ust. 1 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Decyzja taka, jeśli była wydana przed dniem 1 kwietnia 2020 r. musiała być dla swojej skuteczności doręczona osobie poddanej na mocy tej decyzji kwarantannie. Dopiero z dniem 1 kwietnia 2020 r. art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 567) dodał do art. 33 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi ust. 3a w następującym brzmieniu: „Decyzje, o których mowa w ust. 1 (a więc również decyzje nakładające obowiązek poddania się kwarantannie) wydawane w przypadku podejrzenia zakażenia lub choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej, stanowiącej bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia innych osób: 1) mogą być przekazywane w każdy możliwy sposób zapewniający dotarcie decyzji do adresata, w tym ustnie; 2) nie wymagają uzasadnienia; przekazane w sposób inny niż na piśmie, są następnie doręczane na piśmie po ustaniu przyczyn uniemożliwiających doręczenie w ten sposób.” Podkreślić jednak należy, że art. 33 ust. 3a ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi dotyczy decyzji wydawanych od dnia 1 kwietnia 2020 r. i nie ma mocy wstecznej. Oznacza to, że decyzje administracyjne wydane przed tą datą i dotyczące kwarantanny, aby mogły wywołać skutek prawny, musiały zostać doręczone osobom podlegającym na mocy tych decyzji obowiązkowi kwarantanny.

Z pewnością natomiast decyzja administracyjna wprowadzająca zakaz wstępu do pomieszczeń skażonych nie jest równoznaczna z decyzją o nałożeniu obowiązku kwarantanny na osoby dotychczas przebywające w tych pomieszczeniach. Świadczy o tym nie tylko podstawa materialnoprawna tej decyzji (art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi), ale także adresat takiej decyzji, którym jest podmiot władający takimi pomieszczeniami, a nie poszczególne osoby fizyczne.

W udostępnionej Rzecznikowi Praw Obywatelskich dokumentacji brak jest jednak takich decyzji o nałożeniu obowiązku kwarantanny na personel pielęgniarski pracujący na zamkniętych oddziałach.

Działając z upoważnienia Rzecznika na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627) uprzejmie proszę Panią Inspektor o przedstawienie informacji w powyższej sprawie.

Z poważaniem

Lesław Nawacki

Dyrektor Zespołu

/-podpisano elektronicznie/